

Palida Hemmaphruet. (2016). Personal and Work Environmental Factors Related to Collaborative Behavior in the Environmental Learning Process of Teachers in an Eco-School. Master Thesis, M.S. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Thesis Advisor Committee: Assist. Prof. Dr. Wichuda Kijtorntam.

The purposes of this research were: 1) to study the interaction effect between personal and professional environmental factors were related to collaborative behavior in terms of the environmental learning process and 2) to study the predictive power of collaborative behavior in the environmental learning process with personal and professional the environmental factors. The sample consisted of two hundred and eighty three teachers in Eco-schools chosen by Stratified sampling. This research consisted of one instrument with eight components, in the form of summated rating scales. The reliability with alpha coefficients was .776 - .919. The data was analyzed by two-way analysis of variance and Hierarchical multiple regression analysis.

The results showed that: 1) there were interaction between a Buddhist prosocial personality and social support that affected collaborative behavior in the environmental learning process, overall and in some subgroups; 2) Overall, the factors predicting collaborative behavior in the environmental learning process consisted of socialization form school (first order) and self-efficacy in environmental learning process (second order). These two factors could be predicted at a rate of 50.1%.

पालิดา เหมพฤทธิ. (2559). ปัจจัยส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมศึกษาของครูในโรงเรียนสิ่งแวดล้อมศึกษา. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชุดา กิจจรธรรม.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมของครูในโรงเรียนสิ่งแวดล้อมศึกษาในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่มีปัจจัยทางชีวสังคมที่แตกต่างกัน และ 2) เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายปัจจัยส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมของครูในโรงเรียนสิ่งแวดล้อมศึกษาในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่มีปัจจัยทางชีวสังคมที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนสิ่งแวดล้อมศึกษา จำนวน 283 คน ใช้วิธีแบบสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เก็บข้อมูลด้วยแบบวัดประเภทมาตรประเมินค่า 6 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ (8 ตอน) โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นใหม่ตามนิยามปฏิบัติการและนำแบบวัดมาปรับปรุง มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา ระหว่าง .776 - .919 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีลำดับ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพช่วยเหลือแบบพุทท และการสนับสนุนทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมศึกษาในด้านรวมและด้านย่อยบางกลุ่ม 2) ในกลุ่มรวม ปัจจัยทำนายพฤติกรรมความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมศึกษา ประกอบด้วย 2 ตัวแปร โดยมีการการถ่ายทอดทางสังคมจากโรงเรียนเป็นปัจจัยทำนายลำดับที่ 1 และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการจัดการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยทำนายลำดับที่ 2 โดยสามารถทำนายได้ร้อยละ 50.1